

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Privilegium Monasterii Sancti Medardi. De Gairaldo abbate sancti Medardi,
& de illius monasterio Suessionensi, quod amplissimis priuilegiis decorat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

PRIVILEGIUM
MONASTERII SANCTI MEDARDI.

De Gairaldo abbate sancti Medardi, & de illius
monasterio Sueffionensi, quod amplissimis
priuilegiis decorat.

Gregorius omnibus episcopis.

PRECIOUSISSIMIS lapidibus in diademate Christi merito renitentibus, omnibusque sanctæ Dei ecclesiæ membris, quorum vniuersale caput est Christus, Gregorius licet sanctæ Romanæ sedis pontificio sublimetur, humillimus tamen seruorum Dei seruus.

Quando catholicorum regum corda ad ea, ad quæ pontificalibus sunt monitis prouocanda, ita ardenti desiderio diuina præueniente gratia succenduntur, ut ab eis ultro poscantur, tanto alacri & lato sunt animo concedenda, quanto & ea ipsa quæ cupiunt, si nollent facere, peti debuerant. Proinde iuxta filiorum nostrorum præcellentissimorum scripta regum Brunichildis ac nepotis eius Theodorici monasterio sanctæ Dei genitricis Mariæ, ac beatorum Petri apostolorum principis, nec non protomartyris Christi Stephani, quod est in Suefforum ciuitate situm, ubi sanctus Medardus requiescere, & vir venerabilis Gairaldus abbas præesse videtur, huiusmodi priuilegia auctoritatis nostræ decreto indulgemus, & ea plenius confirmamus priuilegia, quæ a bonæ memoriæ domino papa Ioanne, comitante illustrium regum clementia, Clotarii scilicet & Sigeberti huius nostræ filiæ iugalis, ipsi loco sub anathematis vinculo sunt concessa vel indulta, concedimus atque firmamus. Statuentes nullum regum, antistitem, vel iudicum, nullum quacumque præditum dignitate, ea quæ a præcellentissimis regibus vel quibuslibet aliis Deum timentibus loco concessa sunt vel conferuntur, sub cuiuslibet occasionis specie minuere vel auferre, vel suis vsibus applicare: sed cuncta, quæ Deo seruientibus monachis oblata sunt vel offerri contigerit, perenni tempore illibata, & sine aliqua inquietudine volumus possideri, eorum vsibus, pro quorum sustentatione concessa sunt, modis omnibus profutura. Concedimus etiam ut

obeunte abbate, non alius ibi quicumque obreptionis astutia ordinetur, nisi quem communis consensus monachorum elegerit, aut prauiderit ordinandum. Caueant autem præfati monachi Simoniacam hæresim, ne potentia regum vel antistitum conuicti, loco pastoris suscipiant tyrannum. Quod omnino fieri prohibemus, & eundem abbatem causa ordinationis suæ aliquid dare præsumere vetamus, ne hac occasione, quæ a fidelibus piis locis offeruntur vel oblata sunt, consumantur. Et quia fama religionis Deo seruientium monachorum nostras peruenit ad aures, quibus vir vitæ venerabilis Gairaldus præesse dignoscitur, iustis petitionibus præcellentissimorum regum Brunichildis atque Theodorici fauentes, ob amorem domini Medardi tantam diuini honoris dignitatem & securitatem concedimus perenni tempore mansuram. Auctoritate igitur diuina vice beati Petri apostolorum principis, consensu omnium Romanorum pontificum, & voluntate totius senatus Romani, suadente nobis viro apostolico Anserico Suefforum vrbis pontifice, & omnium Galliæ episcoporum fauente iudicio decernimus, vt nullus archiepiscoporum, vel archidiaconorum fratres præfatæ basilicæ de ordinatione sui abbatis, vel ecclesiasticorum graduum assumptione inquietet, sed secundum prærogatiuam ipsius loci vobis modo recitatam beatissimi prædecessoris nostri domini Ioannis papæ tempore decretam, & apostolica auctoritate firmatam ordinationem sui abbatis ipsi fratres peragant, & ecclesiasticorum graduum dignitatem suscipiant. Consecrationes quoque fontium, & scrutinii mysteria in ipso monasterio celebrent. Chrismatismis quoque ac olei, altaris, calicis, corporalis, a quocumque voluerint pontifice benedictionem expetant: ne tantus honor a quoquam rectore vllius occasionis causa, vel necessitatis intermittatur, ne vilescat tantæ sublimitatis locus sanctæ Mariæ, & beati Petri, nec non & protomartyris, & domini Medardi meritis sacratus, quem caput monasteriorum totius Galliæ constituimus, nulliusque ditioni patimur subesse. Sed velut hæc sedes Romana speculationem suam toto orbi indicit, & nouas consuetudines omnibus mittit, & omnium personarum seruitio caret: ita præfatus locus remota omni consuetudine pessima

regum, antistitum, iudicum, exemplum diuinæ religionis, & honestatis ceteris exhibeat monasteriis, & super ea plena gaudeat libertate. Cuius rectores & filii præsentēs & successuri tantum sub regum custodia positi admonitionem sancti Petri, & successorum suorum huius sanctæ Romanæ sedis pontificum auctoritate proclamant. Et si incumbit necessitas, adeant. Huius rei gratia fratribus dirigendis in via tanti itineris, filia nostra Brunichildis regina xx. mansos ingenuos, & totidem seruiles, cuncta integritate æternaliter facta præceptione iuxta finem Alpium contulit, & multos alios redditus terrarum ob hanc causam delegauit, sitos in eiusdem itineris spatio. Tusiacum vero & Mortinetum fiscos regios communiter ad stipendia fratrum dedit, & ita omnes villas Deo, & sancto Medardo traditas, vel tradendas sua præceptione conclusit, ut quicumque super terras domini Medardi habitare voluerit, vel steterit, siue seruus, siue liber cuiuscunque sit, alterius dominio priuetur, & sanctæ Genitricis seruitio aptetur, nec ultra redeundi licentiam habeat. Quod si fugerit, reputetur ut seruus nunc eiusque sanctæ Dei ecclesiæ. De altaribus quoque iuxta institutionem Domini papæ Ioannis apostolica auctoritate confirmamus, ut qui fuerit rector præfati monasterii, fiat præterea altarium præsul, & omnium ecclesiarum sibi pertinentium, & inde præfatorum sanctorum præcipuo altari luminaria exhibeantur, & hospitalitas peregrinorum cum reuerentia agatur. Subiungimus & aliud edictum, si causa capitalis criminis abbas est deponendus, non prius deponatur, donec depositores apostolicam auctoritatem requirant: & ita sint tres metropolitani cum suffraganeis suis, & abbates quamplurimi. In ipso autem Concilio accusatores unusquisque cum xii. testibus præsentēs assistant, & ita veri iudicii examine probent se vidisse, ut audiente Concilio obtestentur. Ad vltimum vero ipse abbas rationes suæ excusationis reddat, & iureiurandi pacto supra sacrorum mysteria quatuor euangeliorum satisfaciat. Tunc vero si conuictus fuerit, correctione deponatur: sin autem, suo honori reddatur, & ecclesiasticæ dignitatis mysteria recipiat, & inter sacra Missarum solennia benedictionem, & prædicationem iuxta instituta domini papæ Ioannis peragat,

agat, & suæ conuersationis vitam melioribus exemplis deducat. Monachis quoque hanc proponimus sententiam, vt nullus eorum inuidia aut odio abbatis, quod absit, comprimatur, vel extranearum personarum censura plectatur. Quod si culpa principalis vitii deliquerit, priuatim intra claustrum eiusdem monasterii ab ipso abbate & spiritualibus fratribus arguatur, & a corpore sanctæ congregationis segregetur. Quod si perseverante contumacia abscissus fuerit, præcipimus illi, vt precatorias accipiens literas, quodcumque voluerit ingrediatur monasterium, aut causa pœnitentiæ huius sedis apostolicæ licentiam petat, & susceptis a domino papa literis liber suum monasterium repetat. Hæc igitur omnia, quæ huius apostolicæ auctoritatis, & nostræ præceptionis priuilegio continentur, præfati monasterii rectoribus, & filiis præsentibus & futuris, & omnibus monasteriis ipsi loco subiectis vel sociatis, sub anathemate seruanda constituimus. Si quis autem regum, antistitum, iudicum, vel quarumcûque sæcularium personarum, huius apostolicæ auctoritatis, & nostræ præceptionis decreta violauerit, aut contradixerit, aut negliger duxerit, vel fratres inquietauerit, vel conturbauerit, vel aliter ordinauerit, cuiuscumque dignitatis vel sublimitatis sit, honore suo priuetur, & vt catholicæ fidei deprauator, vel sanctæ Dei ecclesiæ destructor, a consortio Christianitatis, & corpore ac sanguine Domini nostri Iesu Christi sequestretur, & omnium maledictionum anathemate, quibus infideles & hæretici ab initio sæculi usque in præsens damnati sunt, cum Iuda traditore Domini in inferno inferiori damnetur, nisi digna pœnitentia præfatorum sanctorum sibi propitiauerit clementiam, & fratrum communem reconciliauerit concordiam.

S V B S C R I P T I O N E S.

Ego Gregorius sanctæ Romanæ sedis antistes huic priuilegio subscripsi.

Euterius Arelatenfis archiepiscopus subscripsit.

Gregorius Portuensis episcopus subscripsit.

Andreas Albanensis episcopus subscripsit.

Augustinus Cantuariorum episcopus subscripsit.

Anastasius Tiburtinæ episcopus subscripsit.

Sergius Prænestinæ episcopus subscripsit.

Concil. Tom. 13.

R r

Petrus Ananiæ episcopus subscripsit.
 Agnellus Sutrinæ episcopus subscripsit.
 Mellitus Lundoniæ episcopus subscripsit.
 Ioannes Veliternensium episcopus subscripsit.
 Tiberius Siluæ candidæ episcopus subscripsit.
 Marinianus Rauennatis ecclesiæ episcopus subscripsit.
 Vitulinus Sipontinensis episcopus subscripsit.
 Ioannes Syracusanorum episcopus subscripsit.
 Sabinianus Tudertinorum episcopus subscripsit.
 Eulogius Alexandriæ episcopus subscripsit.
 Dominicus Carthaginensis episcopus subscripsit.
 Fortunatus Neapolitanorum episcopus subscripsit.
 Ioannes Surrentinus episcopus subscripsit.
 Primæuius Nurciensium episcopus subscripsit.
 Felix Portuensium episcopus subscripsit.
 Gloriosus Ostiensium episcopus subscripsit.
 Constantius Narniensis episcopus subscripsit.
 Constantius Mediolanensis episcopus subscripsit.
 Sutellius Burdegalsium episcopus subscripsit.
 Vitalis Vesoncensium episcopus subscripsit.
 Bonifacius Placentiæ episcopus subscripsit.
 Syagrius Augustodunensium episcopus subscripsit.
 Flauius Rhemorum archiepiscopus subscripsit.
 Ansericus Suefforum episcopus subscripsit.
 Theodoricus rex subscripsit.
 Brunichildis regina subscripsit.
 Ego Petrus sanctæ Romanæ sedis subscripsi, & sigillaui.
 Datum VII. Kalendas Iunii, anno ab incarnatione Domini DXCIV. indictione XI.

Mense Iunio, indictione undecima.

EPISTOLA XXXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD PETRUM SVBDIACONVM.

De Numero diacono transmittendo, vt in episcopum consecrari possit, & Catella puella, quæ ab habitu conuersionis impediatur.

Gregorius Petro subdiacono Campaniæ.

ANTE aliquot dies tibi scripsimus, vt Numerium diaconum Nucerinæ ecclesiæ interrogare subtiliter debuisses, & si nihil esset quod ei ad sacerdotii gradum potuisset obsistere, huc eum consecrandum Deo auctore